

Thần tượng.

Uan Tieu viết từ Sài Gòn

02/8/2023

These Korean idols also touched the heart of their Vietnamese fans by saying 'Mình yêu các bạn' (We love you) and danced to Vietnamese pop star Hoang Thuy Linh's See Tình.

Thật ra thì chỉ có hạng trí thực thụ mới không có thần tượng, họ không tôn thờ ai nhưng ai hay thì họ học, họ học chứ không bắt chước; họ học để tự chủ bản thân, để tự giải thoát mình mà tìm tới tự do tuyệt đối. Lòng người thì nào có ai giống ai, mình là mình mà người là người, nên ai lại đi tô vẽ ra một chân dung hoàn hảo để lấy đó mà theo gót. Cái việc “lễo đẽo theo sau mà không bao giờ được sánh bằng” ấy làm cho con người không đời nào lớn nổi, chỉ biết khiếp sợ phục tùng nên rất dễ sai khiến và cũng không biết trách nhiệm là gì.

Nhân chuyện, thấy thiên hạ mạt sát thậm tệ khi tụi nhỏ thần tượng nhóm nhạc Blackpink một cách cuồng dại, tôi bèn coi thử cho biết thì thấy ưa không nổi, chủ yếu là các cô gái ăn mặc lòe loẹt nhảy múa vậy thôi. Nhưng không phải là mình không ưa thì bắt tụi nhỏ phải không ưa theo; mỗi người chúng ta đều có sở thích khác nhau chứ hướng chỉ tụi nhỏ. Tuổi trẻ thì hướng ngoại mà tuổi già thì hướng nội, đi lấy cái hướng nội mà phán xét cái hướng ngoại thì cũng đã sai cơ bản ngay từ đầu rồi. Nói chi cho xa, con tôi mới học lớp một thì cũng đã thần tượng Hồ

Chí Minh đó thôi, tôi nói gì thì nó cứ lơ lơ mà lời của ông ấy thì nó khắc cốt ghi tâm, trong khi nó cũng chả biết ông ấy là ai, chỉ ám thị ông ấy là vị thánh hoàn mỹ yêu thương nó còn hơn cả cha mẹ, ông bà.

Đó, ngay từ thuở ỉ, a là bọn trẻ đã được định hướng nuôi dưỡng thần tượng trong tâm trí thì việc phải có thần tượng để làm phương châm, làm lẽ sống cho đời là điều tất yếu đối với bọn chúng. Nay đi lôi cha mẹ, ông bà chúng ra để so đo lòng dạ của chúng thì cũng là hạng chưa hiểu cái lý này!

Có người hỏi: “Sao chúng không dành cái tình ấy cho biển đông?”, thì âu cũng là hạng người chưa hiểu chuyện. Thử hỏi ngoài câu: “Trường Sa, Hoàng Sa là của Việt Nam” ra thì chúng còn có quyền được nói gì nữa? Quyền nói của chúng chỉ là những câu nói theo mà không được thêm bớt, không được tự do nghĩ ngợi thì có phải là sáo rỗng hay không? Mà đã sáo rỗng thì hà cớ gì sinh tình cho được, nay đi hỏi cái tình ở đây thì ngớ ngẩn quá lắm!

Có người lại hỏi: “Sao chúng không dành cái tình ấy cho các anh hùng đã hy sinh vì tổ quốc?”, thì đó cũng lại là hạng không biết suy xét nữa. Thử hỏi người ta cứ thêu dệt, giấu diếm, nói toàn lời dối trá thì sao bắt chúng phải tin; quan trên còn chối bỏ trách nhiệm, không thèm nhớ thì sao bắt chúng phải nhớ. Nay ông tướng biển thì đi buôn lậu, ông tướng điều tra thì đi chạy án, ông tướng chống tội phạm thì dẫn đầu phạm tội... Ngang trái đến vậy sao sinh tình cho được, nay đi hỏi cái tình ở đây thì lẩn thẩn quá lắm!

Toàn cảnh xã hội chỉ đào tạo ra những con người thụ động, thuần phục thì sao lại hỏi đến đúng sai trong suy nghĩ. Tự do là cái gì? Ngay cả người Tây đã thực sự có tự do hay chưa? Hay họ “được nghĩ” là họ có tự do, hay là họ lấy ta làm so sánh để nhận biết tự do. Liệu họ có đang bị dẫn dắt hay không thì một thời gian nữa chính họ sẽ nổi dậy; còn giờ họ so sánh với ta thì đáng thương cho bọn trẻ của ta lắm vậy. Chúng thật là bơ vơ lạc lõng, niềm tin đặt vào đâu cho thể cuộc rối ren này mà ngay cả lý tưởng cũng bị điều hướng; chúng chỉ biết chạy theo, nghĩ theo và làm theo nhưng để làm gì và làm cho ai thì thật là mơ hồ. Cho nên cứ được dịp là bùng nổ, nó như cái lò xo nén lâu ngày giờ được bung ra, được một lần chơi hết mình với thần

tượng, được sống chết với cái sở thích nhỏ nhoi còn sót lại trong tâm hồn chúng mà chúng nghĩ là tự do.

Gào thét, khóc lóc, điên cuồng, thả mặc cho tất cả các hành động theo bản năng, đó chính là dấu hiệu được giải phóng, xé rào của tâm tư mặc cảm tự ti bị dồn ép đến tận cùng. Chính những hành động đó đã làm cho chúng còn cảm thấy sự sống bên trong con người chúng.

Nhưng tại sao người ta lại phê phán chúng đi đặt thần tượng vào những giá trị không ra gì? Bởi giá trị càng cao thì chúng càng dễ bị lừa, cái nạn đạo đức giả dối đã đủ làm chúng ói mửa thì chính cái giá trị thấp vào lúc này là sự lựa chọn hợp lý; ít ra các cô gái này còn đem đến cho chúng cảm giác được sống, cho dù cái sống đó là gì đi nữa thì chúng vẫn tin họ không lừa chúng!

Tôi không trách chúng, mà thương xót chúng như thương xót chính tôi vì tôi đã từng như chúng.

Sài-gòn, ngày 02/08/2023.